

РЕШЕНИЕ

№ 5198

гр. София, 14.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35
състав, в публично заседание на 22.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **9226** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 211 от ЗМВР.

Производството е образувано по жалба на Д. Г. И., ЕГН: [ЕГН], съд. адр. [населено място], [улица], партер срещу заповед № 4332з-855/28.08.2024 г. на началник отдел „ПП“-СДВР – комисар Н. К., връчена му на 28.08.2024 г. , с която му е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 месеца - на основание чл. 194, ал. 2, т. 2 и 197, ал. 1, т. 2 от ЗМВР във вр. чл. 199, ал. 1, т. 3 от ЗМВР. Счита, че заповедта е незаконосъобразна, по следните по следните съображения: заповедта е немотивирана, посочените като нарушения на служебната дисциплина не са осъществени, както и, че не са изобщо нарушения на служебната дисциплина, не са спазени производствените правила по издаването ѝ, както и сроковете, в които може да се наложи дисциплинарно наказание по ЗМВР. Ето защо, счита заповедта за незаконосъобразна и моли същата да бъде отменена, като такава. Претендира деловодни разноски.

Ответникът по жалбата я оспорва изцяло. Претендира деловодни разноски.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, насочена е срещу акт, който подлежи на обжалване пред административния съд, поради което е допустима и следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на административния акт по чл. 146 от

АПК:

Със заповед № 4332з-855/28.08.2024 г. на началник отдел „ПП“–СДВР – комисар Н. К., връчена му на 28.08.2024 г. , с която му е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 месеца - на основание чл. 194, ал. 2, т. 2 и 197, ал. 1, т. 2 от ЗМВР във вр. чл. 199, ал. 1, т. 3 от ЗМВР. Видно от приложената по делото административна преписка, преди налагане на дисциплинарното наказание, наказващият орган е изпълнил процедурата по чл. 205, ал.ал. 1 и 2 от ЗМВР по образуване на дисциплинарното производство, чрез възлагане на проверка за изясняване на фактите по нарушението – заповед № 4332з-579/12.06.2024 г. , която е връчена на жалбоподателя на 17.06.2024 г. с покана рег. № 4332р-46727/14.06.2024 г. С тази покана е изпълнена и процедурата по осигуряване право на участие и защита на наказвания служител, предвидена в чл. 205, ал. 3, чл. 207, ал. 8, т.т. 1-6 и чл. 207, ал. 11 във вр. ал. 8, т. 1 от ЗМВР. Във връзка с поканата жалбоподателят само писмени обяснения – сведение УРИ 4332р-47642/18.06.2024 г. На жалбоподателя е връчена покана № 4332р-65414/16.08.2024 г. за запознаване със справката № 4332р-65397/16.08.2024 г. по чл. 207, ал. 7 от ЗМВР за установяване на фактите по дисциплинарното производство и другите материали по него. С поканата е дадена и възможност за писмени обяснения по чл. 207, ал. 8, т. 6 от ЗМВР. С посочената покана е извършена и процедурата по чл. 206, ал. 1 от ЗМВР по даване на възможност за писмени обяснения от наказвания, като по делото няма данни жалбоподателят да се е възползвал от тази възможност. Видно от цитираната обобщена справка за резултатите от проверката по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, органите по дисциплинарното производство са снели данни от системата за видеонаблюдение на патрулните коли на ОПП–СДВР, взети са обяснения от наказвания служител, извършени са различни по вид и обем справки и е извършено комплексно изследване на фактите преди издаване на заповедта, какъвто е императивът на 35 от АПК. Съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган и в предписаната от закона форма по правилата на чл. 204, т. 3 и чл. 210 от ЗМВР. Заповедта е мотивирана, като в нея конкретно и ясно е посочено дисциплинарното нарушение, а именно, че на 27.02.2024 г. във времеите периоди 00:53 ч. – 03:52 ч. и 04:06 ч. – 04:52 ч. , жалбоподателят – водач на служебния автомобил, не изпълнява служебните си задължения, произтичащи от ЗМВР и контрола по ЗДвП, като седи отпуснат със затворени очи и с цел да прикрие това е поставил качулка на главата си. За да опровергае тези факти жалбоподателят призова свидетеля Н., който е бил старшият служител в служебния автомобил пор време на процесното дежурство. Разпитът е проведен в откритото съдебно заседание от 13.11.2024 г. , като свидетелят заявява, че не помни жалбоподателят да е бил в положението, описано в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание. Съдът не приема тези показания, като достатъчни да опровергават установеното от дисциплинарната комисия, доколкото са прекалено едностранни, изолирани и непълни. В дисциплинарното производство, както се посочи, е проведено пространно и детайлно изследване на процесния случай, като комисията се позовава на видеозаписи, които не могат да бъдат опровергани от едностранчиви свидетелски показания.

Съдът не приема възраженията, че заповедта не е издадена в срока по чл. 195, ал. 1 във вр. чл. 196 от ЗМВР, като 2-месечният срок тече от 16.08.2024 г. – датата на която дисциплинарно-наказващият орган е получил обобщената справка по чл. 207, ал. 7 от ЗМВР – установяването на дисциплинарното нарушение по смисъла на чл. 196, ал. 2

от ЗМВР. Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е издадена и връчена на 28.08.2024 г.

При горепосочените факти, отразени в процесната заповед за налагане на дисциплинарно наказание, която съдът приема за достатъчно мотивирана във връзка с императива на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, наказващият орган правилно е приел, че жалбоподателя не е изпълнил служебните си задължения по ЗМВР и ЗДвП. Ето защо, правилно е прието, че жалбоподателят е извършил нарушение по смисъла на чл. 199, ал. 1, т. 3 от ЗМВР, за което се налага дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ по смисъла на чл. 197, ал. 1, т. 2 от ЗМВР. За да наложи процесното дисциплинарно наказание за срок от 3 месеца – минимумът по чл. 199, ал. 2 от ЗМВР, наказващият орган конкретно е изложил съображения от кадровото досие на жалбоподателя, където преобладават поощренията. В този смисъл, административният орган правилно е приложил и разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР относно определяне на съразмерно наказание.

Предвид изложеното до тук, съдът приема, че жалбата е изцяло неоснователна и следва да се отхвърли.

На основание чл. 143, ал. 3 от АПК на ответната администрация следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 100 лв. възнаграждение за юрисконсулт.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ изцяло жалбата на Д. Г. И., ЕГН: [ЕГН], съд. адр. [населено място], [улица], партер срещу заповед № 4332з-855/28.08.2024 г.

ОСЪЖДА жалбоподателя Д. Г. И., ЕГН: [ЕГН], съд. адр. [населено място], [улица], партер да заплати на СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, адр. [населено място] 1303, ул. „А. І“ № 5, на основание 143, ал. 3 от АПК, сумата от 100 лв. деловодни разноски.

Решението не подлежи на обжалване.